

DE FABELS VAN AESOPUS

Met illustraties van
Ayano Imai

DE VIER WINDSTREKEN

De Vier Windstreken

Bezoek ons op internet: www.vierwindstreken.com. Hier kunt u zich aanmelden voor onze nieuwsbrief en alle boeken en aanverwante artikelen vinden die leverbaar zijn.

Nederlandse tekst van Maria van Donkelaar
Oorspronkelijke titel: *Aesops fables*
© 2012 De Vier Windstreken, Rijswijk, voor de Nederlandse uitgave
© 2012 Michael Neugebauer Publishing Ltd, Hong Kong
© 2011 Illustraties: Ayano Imai
Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in China
NUR 277 / ISBN 978 90 5116 261 5

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

DE FABELS VAN AESOPUS

De haan en de ring
Het geitje en de wolf
De os en de kikker
De vos en de ooievaar
De leeuw en de muis
De haas en de schildpad
De kat en de vogels
De hond en het stuk vlees
Het valse kauwtje
Het kauwtje en de duiven
De vos en de druiven
De stadsmuis en de veldmuis
Het hert bij de vijver

DE HAAN EN DE RING

Er was eens een haan die honger had. Hij krabde en pikte voortdurend in de aarde op zoek naar iets te eten. Daar zag hij iets glinsteren. Hij hoopte dat het iets lekkers was. Maar toen hij het op wilde pikken, zag hij dat het een zilveren ring met een parel was. Teleurgesteld zei hij: 'De eigenaar van de ring was vast blij geweest met de vondst. Maar wat heb ik eraan? Eén graankorrel is me liever dan alle ringen van de wereld bij elkaar.'

HET GEITJE EN DE WOLF

Op een dag zat de wolf een geitje achterna. Toen het geitje merkte dat het bijna was ingehaald door de wolf, stopte het en draaide zich om. 'Meneer Wolf,' zei het dier, 'wilt u alstublieft een liedje spelen voordat u me opeet? Dan kan ik voor de laatste keer dansen.'

Ach, een beetje muziek voor het eten kon geen kwaad, dacht de wolf en hij speelde een dansliedje op de fluit. Maar terwijl hij speelde en het geitje danste, hoorden een paar jachthonden de muziek. Ze kwamen aangerend om te kijken wat er aan de hand was. Toen de wolf de honden zag aanstormen, nam hij de benen en riep naar het geitje: 'Dat ik nu zelf achterna gezeten word, is mijn eigen schuld! Het is ook niks voor een wolf om een geitje te laten leven en zelf op de fluit te gaan spelen!'

DE OS EN DE KIKKER

Er was eens een os die bij een vijver aan het drinken was. Per ongeluk stapte hij op een paar kikkertjes en hij trapte er een dood. De kikkermoeder, die het diertje nergens kon vinden, vroeg een van haar andere kinderen waar hij uithing.

‘Hij is dood, moeder,’ zei het kikkertje. ‘Een heel groot beest kwam bij de vijver drinken en met zijn grote poten trapte hij mijn broertje dood.’

‘Een heel groot beest, zei je?’ vroeg de moeder en ze zoog zichzelf vol lucht. ‘Was hij zó groot?’

‘Groter, moeder,’ antwoordde het kikkertje.

De kikkermoeder zoog meer lucht naar binnen. ‘Was hij zó groot?’ vroeg ze.

‘Veel groter,’ zei het kikkertje.

En de kikkermoeder zoog nog meer lucht naar binnen en nog meer, tot ze zo rond was als een bal. ‘Zó g...?’ Maar ze maakte haar vraag niet af, want op dat moment barstte ze uit elkaar.

